

Завтра, 13 червня—день виборів до Верховної Ради УРСР та місцевих Рад депутатів трудящих. Всі на вибори!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 4-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 24 (206)

Субота, 12 червня 1971 року

Ціна 2 коп.

ЗА НЕПОРУШНУ ЄДНІСТЬ ПАРТІЇ Й НАРОДУ

ДО ВИБОРІВ у Верховну Раду Української РСР та виборів в обласні, районні, міські, селищні і сільські Ради депутатів трудящих радянський народ прийшов згуртованим навколо Комуністичної партії, сповнений рішучості достроково виконати завдання першого року дев'ятої п'ятирічки.

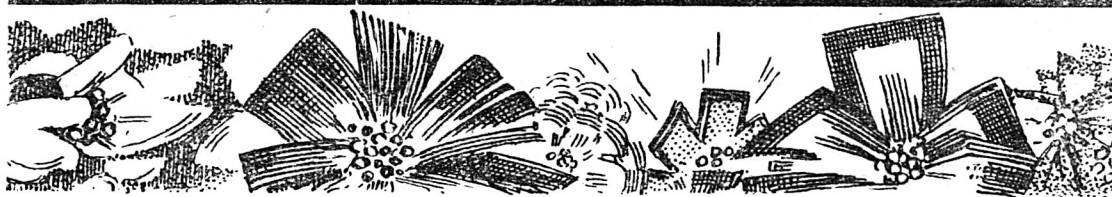
Вибори до Рад завжди були радісною подією у житті радянських людей, демонстрацією монолітної єдності партії і народу, переваги соціалізму, радянської демократії.

У неділю, 13 червня, на виборчій дільниці прийдуть члени нашого Товариства, щоб віддати свої голоси за кандидатів блоку комуністів і безпартійних. День виборів колективи учбово-виробничих підприємств, трудівники села, працівники культосвітніх закладів зустріли новими трудовими перемогами.

Травневі виробничі завдання значна більшість колективів УВП виконали достроково і до кінця травня дали понад план продукції на сотні тисяч карбованців. З че-

стю справилися із завданням травня мебельники Дрогобицького УВП, які дали понад план товарів народного споживання на 33 тисячі карбованців. Успішно виконують соціалістичні зобов'язання першого року дев'ятої п'ятирічки колективи Київського УВП-1, Київського досвідного підприємства, Київського УВП-3, меблювальники Черкаського, металісти Донецького, швейники Білоцерківського та багатьох інших учбово-виробничих підприємств.

Трудівникам нашого Товариства сьогодні є чим звітувати в цей день всенародного свята. До виборчих урн вони прийдуть горді свідомістю за виконані виробничі завдання травня, впевнені в тому, що накреслені XXIV з'їздом КПРС великі завдання на п'ятиріччя їхні підприємства виконають з честю і достроково. Опускаючи виборчий бюлетень, ми голосуємо за розквіт нашої Батьківщини, за непорушну єдність партії і народу, за наше світле майбутнє — комунізм.

ЗУСТРІЧ З ДЕЛЕГАТОМ

Багатьом жителям Хмельницького добре знайомий будинок культури глухих. Тут знаходиться агітпункт виборчої дільниці № 30. Завідуючий агітпунктом — голова облвідділу УТОГ С. П. Кисельов.

Виборці охоче відвідують цей агітпункт. Тут вони мають змогу дістати відповіді на усі питання, що їх цікавлять, послухати цікаву лекцію чи доповідь, взяти участь у бесіді з агітатором, ознайомитися з виборчою літературою.

В агітпункті періодично проводяться тематичні вечори. Силами Хмельницького Будинку культури влаштовуються концерти.

Нещодавно відбувся тематичний вечір «Ленінським курсом від з'їзду до з'їзду».

На вечір були запрошені деле-

гат XXIV з'їзду КПРС бригадир мулярів БМУ «Промбуд» Г. Г. Ходецька, суддя обласного суду Я. Л. Белінська, яка зробила доповідь «Наш парламент», бібліотекар обласної бібліотеки ім. Островського М. І. Мащенко, яка виступила з оглядом книжкової виставки під назвою «Торжество народовладдя».

Виборці залишилися задоволені цим тематичним вечором.

Від імені виборців та глухих міста делегату XXIV з'їзду КПРС Г. Г. Ходецькій були вручені книги «В єдиному строю» та «Українське товариство глухих», де розповідається про життя і діяльність глухих України, які разом з усіма будують світле майбуття — комунізм.

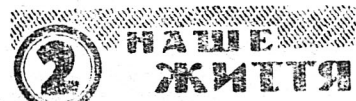
И. КЛЕЙМАН.

ХТО ПОПЕРЕДУ?

ВИКОНАННЯ ПЛАНУ
РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ
ПІДПРИЄМСТВАМИ
СИСТЕМИ УТОГ
ЗА П'ЯТЬ МІСЯЦІВ
1971 року
(в тисячах карбованив)

Учбово-виробниче підприємство	План	фактично	% вико-нання
Вінницьке	812	832,9	102,6
Ворошилов-градське № 1	846	861,6	101,8
Ворошилов-градське № 2	1388	1414	101,9
Комунарське	403	415	103,0
Дніпропетровське	1160	1211,7	104,5
Дніпро-дзержинське	962	992,8	103,2
Донецьке	800	820,3	102,5
Єнакієвське	223	236	105,8
Артемівське	1275	1327,5	104,1
Ждановське	567	587,1	103,5
Слов'янське	535	554	103,6
Житомирське	1603	1647	102,7
Ужгородське № 1	351	361,9	103,1
Ужгородське № 2	939	980,8	104,5
Запорізьке	1539	1594	103,6
Івано-Франківське	2114	2151,3	101,8
Київське № 1	756	813	107,5
Київське дослідне	1800	1865,7	103,7
Київське № 3	213,4	229,4	107,5
Білоцерківське	1004	1024,9	102,1
Кіровоградське	555	580	104,5
Сімферопольське	589	629	106,8
Львівське № 1	1679	1747	104,1
Львівське № 2	1349	1382,6	102,5
Бродівське	461	475	103,0
Дрогобицьке	344	372	108,1
Миколаївське	260	263,9	101,5
Одеське № 1	226	235	104,0
Одеське № 2	769	784	102,0
Одеське № 3	580	607	104,7
Полтавське № 1	1129	1199	106,2
Полтавське № 2	300	320,8	106,9
Лубенське	834	871,9	104,5
Ровенське	275,2	292,1	106,1
Сумське	270	278,8	103,3
Конотопське	1592	1639	103,0
Лебединське	233	244	104,7
Харківське № 1	588	577	98,1
Харківське № 2	2880	2988	103,8
Херсонське	765	802	104,8
Кам'янець-Подільське	1225	1251,6	102,2
Черкаське	473	483	102,1
Чернігівське	1473	1502,6	102,0
Чернівецьке	575	595	103,5
Садгирське	784	811,4	103,5
ВСЬОГО:	39498,6	40852,6	103,4

12 червня 1971 р.

СТІННІВКИ СТАЛИ БОЙОВИТИШІ

ОГЛЯД ПРЕСИ

Нещодавно відбувся обласний огляд стінної преси організацій Харківського обласного відділу УТОГ. На огляд були представлені стінні газети від 16 районних і міських первинних організацій Товариства. Всього — 129 видань. 49 з них — газети районних організацій, 57 — міських виробничих, три номери спортивної газети Харківського Будинку культури і близько 20 аркушів карикатур з різних газет.

Жюрі огляду, головою якого був працівник редакції газети «Красное знамя», зразу скажемо, відзначило зриме поживавлення у роботі редакцій стіннівок у минулому році і в поточному.

Більшість стінних газет головну свою увагу зосереджували на тому, як трудові колективи готувались до відкриття XXIV з'їзду КП України та XXIV з'їзду КПРС. Зараз їх робота спрямована на висвітлення трудового піднесення глухих, викликаного рішеннями XXIV з'їзду КПРС. Відповідні рубрики вміщують у собі цікаві, змістовні замітки про партійне і комсомольське, виробниче і культурне життя, про побут трудівників.

Набагато цікавішими стали газети «Хемзовець» та «Теплоостроитель», в яких вміщувалося багато злободенних статей, розповідей з фотознімками про передовиків виробництва. Замітки багаті на фактичний матеріал.

Активізувала свою роботу і Куп'янська газета «Жизнь глухих». Оформлення її стало значно привабливішим. Відчувається, що у цієї газети збільшився авторський актив. Однак, не дивлячись на неодноразові поради жюрі попередніх оглядів преси та одержаних на семінарах редакторів, цитати і заклики вміщуються в газеті не на першому плані і тому вони не зразу кидаються в очі, губляться в контекстах.

Ізюмська газета «Вперед» стала краще висвітлювати виробничі діла, у ній частіше вміщуються цікаві замітки про роботу глухих

на ізюмських підприємствах. Особливо вдалимий вийшли розповіді про Давидова, Скакуна, Солодовника та інших.

Розглядаючи газету будинку культури «За коммунистическое завтра», жюрі знову відзначило, що редакція її часто змінює розміри газети, допускає ряд технічних помилок, як наприклад, прізвища авторів подаються без ініціалів, слабує і художнє оформлення матеріалів. В газеті не досить повно висвітлюється діяльність гуртків, дозвілля, побут трудящих тощо.

Великим досягненням визнано вихід нової спортивної газети «Спортивная жизнь». У трьох номерах, які були представлені на огляд, досить повно, змістовно і конкретно висвітлено спортивне життя глухих. Приємно, що газета вміщує фотознімки своїх спортсменів, що виконані на досить високому рівні.

Та все ж найкращими, на думку членів жюрі, є газета УВП-2 «Вперед» та газета «Луч» Барвенківського районного клубу глухих. Досить сказати, що у випуску дев'яти номерів газети «Вперед» взяли участь 115 робкорів. Газета «Луч» досить повно і цікаво висвітлює життя глухих трудівників колгоспного села. У цій газеті часто вміщуються оригінальні матеріали і на теми моралі.

ВЕЧІР ДРУЖБИ

В Одеському Будинку культури відбулась зустріч глухих трудівників міста з кубинцями, які навчаються у місті. Зал був переповнений. Погляди усіх присутніх були спрямовані на сцену, де за святково прикрашеним столом сиділи кубинські юнаки.

Хвилююче звучала російська мова з вуст Армандо Кальвіньо. З гордістю за свій народ розповідав він про те, як здійснювалась революція на Кубі, називав імена тих, хто зараз становить гордість його батьківщини. Десять років минуло з дня кубинської революції. За цей час країна досягла великих успіхів у соціалістичній перебудові в промисловості, суспільно-політичному житті і в культурі. І все це досягнуто завдяки братній допомозі Радянського Союзу та інших країн соціалістичної співдружності, — відзначив Армандо Кальвіньо.

Кубинці з глибоким почуттям вдячності за допомогу говорять про радянських людей, ставлять до нас з глибокою повагою.

Потім встав Габріель Гонсалес і чистою російською мовою запропонував присутнім у залі задавати питання про життя Куби.

Питанням не було кінця. Глухих трудівників цікавило все — умови життя робітників та селян острова, умови навчання їх, чи є на Кубі учбові заклади, які і скільки їх, який у країні клімат,

і які сільськогосподарські культури вирощують там, які торгові відносини між Кубою і Радянським Союзом, як на Кубі розвивається культура, які фільми знімають кубинські кінематографісти, і багато-багато інших питань задавали присутні гостям.

Габріель Гонсалес давав вичерпні відповіді на запитання і так цікаво розповідав про все, що, здавалось, начебто і ми усі побували на Кубі. Особливо хвилюючим були ті хвилини, коли гостям вручались пам'ятні подарунки від глухих трудівників і книга «В єдиному строю», яка розповідає про життя членів нашого Товариства.

Кубинські друзі познайомились з експонатами кімнати трудової слави, Ленінської кімнатою, в якій з глибоким хвилюванням перечитували рядки про життя вождя світового пролетаріату В. І. Леніна.

З захопленням сприймали вони кожне слово директора будинку культури про життя глухих трудівників, їх трудові і спортивні здобутки, дивувались з усього, що бачили тут.

Цей вечір ще раз продемонстрував нерозривні міжнародні зв'язки між молоддю різних країн і те, що коли молодь усіх континентів об'єднає свої сили у спільній боротьбі, то війнам не бувають ніколи.

Р. ГРАНИК.

Місця в огляді преси розподілились так: по групі виробничих організацій перше місце зайняла газета «Вперед» Харківського УВП-2, друге — «Темп» заводу «Серп і Молот», третє «Тепловозник» заводу ім. Малишева; по групі культзакладів: перше місце — газета «Луч» Барвенківського клубу, друге — «Вперед» Ізюмського клубу, третє — «Жизнь глухих» Куп'янського клубу глухих.

Жюрі огляду вважає, що в цілому газети системи УТОГ області різко поліпшили свою діяльність за останній рік, однак, редколегії їх мусять дотримуватись рекомендацій, які вони одержують на семінарах, систематично радитись з керівниками партійних та комсомольських організацій.

На допомогу редколегіям стіннівок пропонується журнал «Рабоче-крестьянский корреспондент», в якому завжди вміщуються матеріали «В помощь редактору стенгазеты».

Жюрі рекомендує провести черговий семінар з редакторами у травні 1972 року з таких питань: зміст, літературна обробка матеріалів, художнє оформлення, стиль газети, крім того, під час семінару силами учасників його провести рейд по підприємствах УТОГ для перевірки стінної преси і матеріали рейду опрацювати на семінарі.

В. ОСИПОВ.

Голова Харківського Облвідділу УТОГ.

Відбувся огляд-конкурс стінних газет у Кіровоградському Будинку культури.

У конкурсі взяли участь колективи клубів глухих області, Кіровоградське УВП і будинок культури глухих.

Жюрі, до складу якого входив, зокрема, кореспондент газети «Кіровоградська правда» М. А. Родохлеб, відзначило:

Огляд-конкурс засвідчив той факт, що редколегії стіннівок стали уважніше підбирати матеріали для чергових номерів. Оформлення газет теж стало привабливішим. Відчувається, що редакції активізували роботу з авторським активом, і газети стали більш дієвими. Словом, редколегії врахували зауваження жюрі попереднього огляду-конкурсу. Так, у всіх газетах є тепер сатиричні відділи, які уміло оформлені. У замітках досить повно висвітлюється діяльність колективів, їх досягнення у праці і в громадському житті. І все-таки жюрі відзначило, що оформлення стіннівок мусить бути кращим.

Рішенням жюрі огляду-конкурсу перше місце присуджено стіннівкам Олександрійського клубу глухих і Кіровоградського УВП, друге — стіннівці Новоградського клубу; третє — стіннівкам Долинського і Світловодського клубів глухих.

С. МЕДОВИЙ.

Інструктор Кіровоградського облвідділу УТОГ.

На фото: огляд-конкурс стінних газет у Кіровоградському Будинку культури.

ЗАБУЛИ ПРО НАЙГОЛОВНІШЕ

ОБЛАСНІ будинки культури Товариства, клуби міжрайвідділів та міськвідділів проводять велику і різноманітну культурно-політико-виховну роботу. В планах їх діяльності передбачені тематичні вечори і вечори трудової слави, «вогники» і обговорення книг, лекції. Все перелічити просто неможливо. Різноманітна і тематика роботи. Тут — атеїзм і естетика, бесіди на теми моралі і пропаганда технічних знань, організації відпочинку і робота з підлітками. Як бачите, є майже все. Так, ми не помилились, коли сказали «майже». Бо більшість обласних будинків культури і клубів забули в своїй агітаційній роботі про найголовніше...

Ні для кого не є секретом, що фундаментом Товариства, його економічна база — учбово-виробничі підприємства. Між УВП та будинками культури існує постійний зв'язок. В більшості тісний і плідний, а подекуди, правду кажучи, поверховий, що цілком лежить на совісті керівників. Не будемо називати їх, адже мета цієї статті зовсім інша.

Всі знають, що за статутим Товариства учбово-виробничі підприємства повинні дотримувати певної норми по кількості здорової робочої сили. І ось саме це питання залишається осторонь переважної більшості обласних будинків культури та клубів.

Наведемо приклад: в Харкові на підприємствах державної промисловості працює біля 1500 чоловік глухих. А Харківське УВП-1 не виконує статутної норми. Ще гірші справи у Ворошиловграді. Краснолуцьке професійно-технічне училище кожного року випускає групу двічот-швейниць, членів УТОГ. Цього року тільки з області закінчують це училище 24 швей. А Ворошиловградське УВП-2 який рік бідається з статутною нормою і не може дати ради. Не виконує статутної норми також УВП-1 і... відмовляється від десятих учнів з Волині.

Причина одна — небажання працівників обласних відділів та будинків культури займатися цією важливою справою, недовідомість її.

В планах роботи цих облвідділів за минулий рік ви не знайдете жодного заходу, де пропагувалися б учбово-виробничі підприємства.

Ось тепер пояснимо заголовок статті. Обласні будинки культури, міжрайвідділи та міськвідділи забули про найголовніше — пропагування роботи на УВП, про допомогу підприємствам в добірї кадрів. Цими питаннями займаються облвідділи. Треба сказати, що їх робота була б значно продуктивнішою, коли б у ній взяли активну участь обласні будинки культури, міжрайвідділи та міськвідділи. Адже саме вони працюють безпосередньо з масами, вони мають у своєму арсеналі оригінальні форми і методи роз'яснювальної роботи.

Потрібно періодично проводити лекції й бесіди, в яких розповідати про діяльність УВП, про пільги для глухих трудівників на учбово-виробничих підприємствах. Адже на УВП Товариства є більш-менш можливості для навчання й відпочинку, для занять спортом і художньою самодіяльністю.

Обов'язок працівників облвідділів зробити все необхідне, щоб закріпити кадри на УВП, безпосередньо зайнятися доббором кадрів, виховати у глухих трудівників почуття відданості своєму підприємству. Заради цього варто попрацювати, бо в кінцевому рахунку це внесе свою частку в зміцнення та зростання учбово-виробничих підприємств Товариства.

ПЛЕНУМ ОБЛВІДДІЛУ

Обговоренню і затвердженню конкретних завдань обласного відділу в світлі рішень XXIV з'їзду КПРС був присвячений III пленум правління Львівського облвідділу УТОГ.

Пленум постановив всебічно розвивати соціалістичне змагання, направлене на дострокове виконання нового п'ятирічного плану, розширити рух за комуністичну працю, поліпшити побутове обслуговування глухих області, підвищити культурно-освітній рівень членів УТОГ.

Л. БЕРЕЗЕНСЬКА.

У Донецьку на державних підприємствах працюють великі колективні групи глухих. На заводі імені Ленінського комсомолу України працює член Товариства, слюсар-складальник, ударник комуністичної праці Віктор Семенович ПОНУРИЙ. У соціалістичному змаганні за дострокове виконання завдань першого року п'ятирічки Віктор Семенович виконує виробничі завдання на 130—140 процентів при відмінній якості роботи.

Фото В. ЯКУБЕНКА.

ПОСВЯЧЕННЯ В РОБІТНИКИ

Колектив Черкаського учбово-виробничого підприємства щороку поповнюється молодими робітниками, які набули спеціальностей складальників, верстатників шляхом індивідуального навчання.

Торік, наприклад, на нашому підприємстві таким методом було підготовлено 11 глухих спеціалістів. Сьогодні вони успішно трудяться за набутим фахом. Серед них — складальник В. В. Мишинський, Г. І. Попович, А. М. Смельянов, верстатники А. І. Капустинський, Д. І. Борщевський. Після закінчення навчання норми виробітку вони виконують на 110-120 процентів. В цьому році навчання вже закінчили три чоловіки.

Нещодавно у червоному кутку відбулася зустріч молодих робіт-

ників з керівниками підприємства, в якій взяли участь і ветерани праці. На зустрічі виступили керівники і ветерани праці УВП — А. М. Білан, Г. І. Пирогов, Н. І. Циховський. Вони розповіли молодим робітникам про історію підприємства та перспективи його розвитку у світлі рішень XXIV з'їзду КПРС.

В урочистій обстановці молодим робітникам Ю. Павлусенку, В. Корнієнку, О. Іваненку було вручено посвідчення про присвоєння виробничого розряду та робітничі путівки.

Молоді робітники дали слово наполегливо працювати, щоб достроково виконати виробничий план 1971 року та завдання п'ятирічки.

Г. ГУБКО.

Заступник директора УВП.

ДО СКЛАДУ групи народного УВП № 1 входить триго контроль Ужгородськонадцять чоловік. Це — кращі з кращих, люди, які своєю самовідданою працею і чесністю заслужили повагу й авторитет у товаришів. До групи входять робітники, інженерно-технічні працівники, комуністи і безпартійні.

Коло питань, які вирішує група народного контролю, велике. Але найголовніше — боротьба за високу якість продукції. Наведу декілька прикладів.

Ще влітку минулого року народний контроль підприємств звернув увагу на неритмічну роботу сушильних камер. Проведена перевірка якості сушки пиломатеріалів показала, що роботу сушильних камер потрібно поліпшити — зробити ремонт витяжної вентиляції, організувати хороший контроль температурного режиму. Що й було зроблено.

ГОЛОВНЕ — ЯКІСТЬ

Кожного місяця наше УВП одержує декілька десятків кубометрів фанери. Деякий процент її іде в брак. Група народного контролю на чолі з А. Соболевим організувала контроль за якістю фанери. При доставці її пильно оглядають, браковану відкладають, щоб потім обміняти на гарну.

У лютому цього року провели перевірку стану збереження матеріальних цінностей на складі. Було встановлено, що їх зберігання організовано неправильно. Після перевірки адміністрація УВП вжила відповідних заходів. Склад було переобладнано.

Під контролем групи організації громадського харчування робітників. Неодноразові перевірки показали, що їжа доставляється низької якості. Наслідок переві-

рки — поліпшення роботи їдальні. Члени народного контролю УВП не залишають без уваги жодного випадку порушення технології виробництва. А. Соболев, В. Бумбак, В. Федак, І. Грига постійно проводять велику роз'яснювальну роботу з трудівниками підприємства по поліпшенню якості продукції, економії електроенергії та матеріалів.

Велика увага приділяється гласності матеріалів перевірки народного контролю. Вони вивішуються на спеціальному стенді, обговорюються на зборах первинної, партійної та профспілкової організацій УТОГ. Матеріали перевірки широко висвітлює також і стіннівка УВП.

М. БАРТАШ.

Заступник директора Ужгородського УВП-1.

ПІДПРИЄМСТВО В НОВІЙ П'ЯТИРІЧЦІ

ЗНАЧНЕ ЗРОСТАННЯ

Колектив Ужгородського УВП-1 достроково виконав план восьмої п'ятирічки і додатково виготовив меблів на 390 тисяч карбованців.

За роки дев'ятої п'ятирічки реалізація і випуск продукції виростає на 45 процентів. За рахунок чого ж досягнемо такого зростання?

В першу чергу, за рахунок значного підвищення продуктивності праці. За нашими підрахунками вона зростає на 10,8 процента. Для цього ми плануємо широко механізувати та автоматизувати технологічні процеси виробництва. Так, наприклад, уже в третьому кварталі цього року буде введено в дію фарбувальну карусель. Це дозволить підвищити продуктивність праці облицювальників на 35—40 процентів. Що головне, доведемо до мінімуму загазованість повітря шкідливими парами.

У 1972 році планується замінити циркулярні пилки на стругальні, старий гідравлічний прес

на новий, також два фрезерувальних верстати. Подумали й про зниження трудомісткості на транспортуванні деталей з одного технологічного процесу на інший. Всі робочі місця будуть обладнані візками. Це звільнить від ручної праці трьох робітників.

Запланована добудова головного корпусу, що значно збільшить виробничу площу УВП. Буде обладнана високотемпературна сушильна камера, яка дозволить вдвоє скоротити час сушіння пиломатеріалів.

Зрозуміло, що в новій п'ятирічці ще більше трудівників підприємства підвищать свій професійний рівень, оволодіють суміжними спеціальностями та передови-

ми методами роботи.

Всі ці заходи дозволять колективу УВП виготовити в 1975 році меблів на суму біля одного мільйону сто тисяч карбованців. Уже в цьому році ми проведемо значну роботу по поліпшенню побутових умов на виробництві. Будуть обладнані нові роздягалки, кімната гігієни жінки, медпункт, реконструйовано вентиляційні системи. Також буде закінчено будівництво гаража.

Водночас з ростом продуктивності праці підвищиться на 7,5 процента середня заробітна плата трудівників підприємства. Потрібно відмітити, що це відбудеться не за рахунок збільшення фонду заробітної плати, а за рахунок матеріального заохочення.

О. СЕНЧИШИН.

Головний інженер УВП.

В. ФЕДАК.

Економіст УВП.

Швидкохідні машини

На машинобудівних заводах країни налагоджено серійний випуск швидкохідних швейних машин. Вони підвищують продуктивність праці, збільшують строк служби устаткування, скорочують час ремонту та обслуговування.

Разом з тим, нова техніка дуже складна, механізми машин герметично закриті, що створює певні труднощі при їх вивченні.

Полегшити цю справу допоможе книга Є. О. Маркушева «Быстроходные швейные машины». В ній даються порівняльні характеристики різних марок машин, визначаються їх призначення і сфера застосування, докладно висвітлено питання експлуатації, відзначено основні неполадки, що виникають у процесі роботи і вказано способи їх усунення.

На Дрогобицькому учбово-виробничому підприємстві працює бригада по виготовленню сувенірів.

На фото (зліва направо): ударники комуністичної праці — бригадир М. ФУРГАЛІСУ, майстри художнього різьблення М. ВІТИК та Я. МАЦЬКІВ. Виробничі завдання вони виконують на 125—130 процентів.

Скарби Поділля 3. Нагорода

Перший секретар обкому партії В. М. Таратута вручав нагородженим ордени і медалі. Назвали прізвище І. Рильського. Хвилюючись, до столу рушив ставний, невисокого зросту хлопець. А коли секретар міцно потиснув йому руку і вручив нагороду, він розгубився перед залом, який щедро аплодував йому...

Про що він думав тоді біля столу президії? Може, давав собі обіцянку працювати ще краще, або, може, перед ним промайнув пройдений трудовий шлях?..

Йому було шістнадцять років, коли приїхав до Вінниці працювати на підприємство глухих. Особливо вибирати професію не довелося — або бондар, або кравець. Вирішив обрати друга.

Кравецької справи вчився у досвідчених майстрів. Іноді, ніби випадково, заходив у примірочну і радів, дивлячись, як прикрашає людину шитий його руками костюм.

Що ж, справу вибрав добру, іноді думав він. Прямою і рівною буде дорога. Але після декількох років роботи в ательє, після того, як сам пошив сотні костюмів,

прийшло розчарування. Він розраховувався і подався на завод тракторних агрегатів підсобним робітником.

На підприємстві він заробляв не менше. Тут доводилось вивозити стружку, підносити ящики з деталями. Через деякий час разом з перекладачем компактної групи Іван підійшов до начальника ливарного цеху. Так, мовляв, і так: хочу працювати формувальником. Раніше в цеху глухих не було, але хлопець дуже сподобався начальнику, і він вирішив прийняти його.

Вчитися йому довго не довелося, бо раніше часто приглядався до роботи формувальників і тепер вже знав, яким мусить бути ґрунт, як зручніше вкласти в опиту модель та міцніше втрамбувати формувальний пісок. Та все ж хвилювався, коли заливали розплавлений метал в першу зроблену ним опоку...

І ось уже застиг чавун. З опоки

вийняли відливу. Одну з багатьох тисяч її подібних — теплу і шершаву. А потім поклали серед багатьох інших. Йому захотілося тоді взяти її, сховати на згадку про той день, коли до нього прийшли упевненість і задоволення, що вибрав, нарешті, справу по душі. Але посоромився, а тим часом відливу забрали з цеху.

НА КОНКУРС

Минув деякий час. Незабаром І. Рильський своєю майстерністю зрівнявся з кращими формувальниками. І хоча робота стала звичною, тепер здавалося, що міг виконувати її з заплещеними очима, все ж вона не втрачала своєї принадності для нього. Адже тут, на формуванні, початок всього виробництва. Тут будь-яка деталь з креслень вперше з'являється ві-

лена в металі, і він, Іван Рильський, стоїть біля її колиски.

Гордість за працю, що потрібна людям, — це чудове і велике почуття. Продукція заводу, у виготовленні якої він бере участь, — запасні частини і вузли до сільськогосподарських машин, автоматичні насоси — потрібні не тільки сільському господарству України. Марка заводу користується доброю славою на Кубі, в Угорщині, Чехословаччині, ОАР, Румунії та Болгарії. Про це знають заводські хлопці. Тому й дорожать своєю працею Іван Рильський та його товариші — члени УТОГ Д. Крикливий, А. Сисоєв, А. Бонякевич...

У ливарному цеху стоять важкі приземкуваті вагранки. Вони закриті наглухо, а їх дверці замкнені. Там, всередині, буває полум'я, клекоче чавун. Настає час і з щілин літки іскристом ручаєм тече в ківш рідке полум'я і білі іскорки летять аж до стелі цеху. У такі хвилини ніхто не залишається байдужим. Час плавки — це свято для кожного. Формувальники, ливарники, всі робітники однаково хвилюються за результати плавки. І хоч робота вогненного лиття важка, але рідко хто йде з цеху. Не високий заробіток приваблює сюди людей, а усвідомлення своєї

могутності, влади над вогнем і металом.

...У Ленінській кімнаті заводу зібралися товариші І. Рильського по компактній групі. Вони привітали з нагородою, побажали нових успіхів, а він, розгублений, тільки й зміг сказати, що не знає, чому саме йому випала така честь, адже він працює, як усі...

— Ну що ж, — сказали вони йому. — Ти, дійсно, працюєш, як усі, значить — працюєш чудово. А медаль твоя — загальна наша медаль, медаль на всіх, але найбільше право носити її в тебе.

І це правда. Не випадково медаль «За трудову відзнаку» засяла саме на його грудях. Скільки часу працює І. Рильський в місті, стільки й знають його як дисциплінованого робітника і чудового спортсмена, неодмінного учасника художнього самодіяльності та активіста обласної організації УТОГ. Як чудового товариша, друга.

Микола НИРОВ.

ЗА РОЗКВІТ ТАНЦЮВАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА

У хореографічному залі Київського Палацу культури УТОГ в стрімкому і шаленому танці проносяться пари. Звучить музика. І ось уже один танець змінюється іншим — жартівливим і веселим.

Що це? Репетиція Народного ансамблю танцю Палацу культури чи нова танцювальна сюїта республіканського театру міміки і жесту «Райдуга»?

Ні те, ні інше. Цього разу господами хореографічного залу стали керівники танцювальних колективів глухих республіки, які з'їхалися на семінар, організований Науково-методичним кабінетом клубної роботи разом із Курсовою Базою УТОГ.

На протязі одинадцяти днів учасники семінару встигли не тільки прослухати лекції майстрів балетного мистецтва, але й практично вивчити нові танці для того, щоб поставити їх силами своїх колективів.

Тематика лекцій була різноманітною: «Партійність і народність радянського мистецтва», «Значення хореографічного мистецтва в ідейно-художньому вихованні трудящих», «Проблеми народного танцю», «Методика проведення тренажу по класичному танцю». Ці лекції в поєднанні з практич-

ними уроками прочитала заслужена артистка УРСР Галина Олексіївна Березова.

Методиці проведення тренажу по народно-сценічному танцю і вивчення елементів рухів танців народів нашої країни — присвятив свої уроки балетмейстер Євген Васильович Зайцев. Педагог Київського культосвітнього училища Іван Андрійович Карпович передав учасникам семінару свій досвід роботи над сюжетним хореографічним твором. Постановці сюжетних етюдів на героїчну тематику і хореографічним композиціям танцю приділив увагу заслужений артист УРСР Вадим Федорович Голик. Педагог Ольга Михайлівна Трифонова ознайомила учасників семінару з елементами балетного танцю.

Варто відмітити, що учасники семінару поставились до занять серйозно і вдумливо. Не рахуючись з часом, вони віддавали всі свої сили і здібності улюбленій справі. Ось чому наслідки виявились плідними. Учасники семінару повезли з собою великий творчий багаж. Педагоги здійснили постановку танців: молдавський, німецький жартівливий танок «Лендлер», білоруський танок «Роман», українські танці «Ніч яка місячна»,

«Козачок» та інші.

Багато уваги на семінарі було приділено обміну досвідом в роботі колективів. Учасники семінару відвідали відкритий урок Народного самодіяльного ансамблю танцю Київського Палацу культури (керівник Н. Трубецька).

Для учасників семінару була організована екскурсія по місту. Крім того, вони побували на республіканському конкурсі балетного танцю «Київські каштани», який був організований Будинком художньої самодіяльності профспілок.

Багато корисного дав учасникам семінару організований для них перегляд кінофільмів «Урок російського танцю», «Один день з Павлом Вірським».

При підведенні підсумків роботи семінару його учасники поділились своїми враженнями.

Заступник голови президії Центрального правління УТОГ М. І. Неплюй у своєму виступі звернула увагу учасників семінару на завдання колективів художньої самодіяльності, які витікають із рішень XXIV з'їзду КПРС і побажала всім великих успіхів в майбутніх фестивалях самодіяльного мистецтва.

І. САПОЖНИКОВ.

У місті-герої

Група робітників Львівського УВП-2 нещодавно побувала на екскурсії в місті-герої Бресті і в інших містах Білорусії. Познайомившись із фортецею, екскурсанти дізнались про подвиг радянських воїнів, які захищали фортецю і загинули смертю хоробрих.

28 днів (з 22 червня по 20 липня 1941 р.) тривала героїчна оборона фортеці окремими підрозділами радянських воїнів, що на місяць затримали просування значних сил фашистських військ. 8 травня 1945 року Брестській фортеці Указом Президії Верховної Ради СРСР присвоєно почесне звання «ФОРТЕЦЯ-ГЕРОЙ».

Учасники екскурсії, проїжджаючи землями Білорусії, знайомились з містами і селами, від душі раділи успіхам й досягненням білоруського народу.

Л. БАРАШ.

Нещодавно колектив працівників Київського УВП-3 відвідав діючу в нашому місті виставку чехословацького скла. Ми оглянули високохудожні вироби майстрів скла з різних підприємств дружньої Чехословаччини.

На виставці скла

Вразили нас красою, витонченістю, оригінальністю форм ваз, люстри, сервізи, статуетки та будівельні вироби. Зокрема, скляні труби різних діаметрів, покривельні скляні пластинки, скловата.

Привертають увагу різні вироби зі скляного волокна та точні інструменти, які використовують в хімічній, медичній та інших галузях народного господарства.

Інтер'єри виставки палахкотять всіма барвами веселки. Оглядаючи експонатні виставки не перестаєш дивуватися здібностям, умінню, майстерності наших чехословацьких друзів.

О. ЛЕЩИНСЬКА.

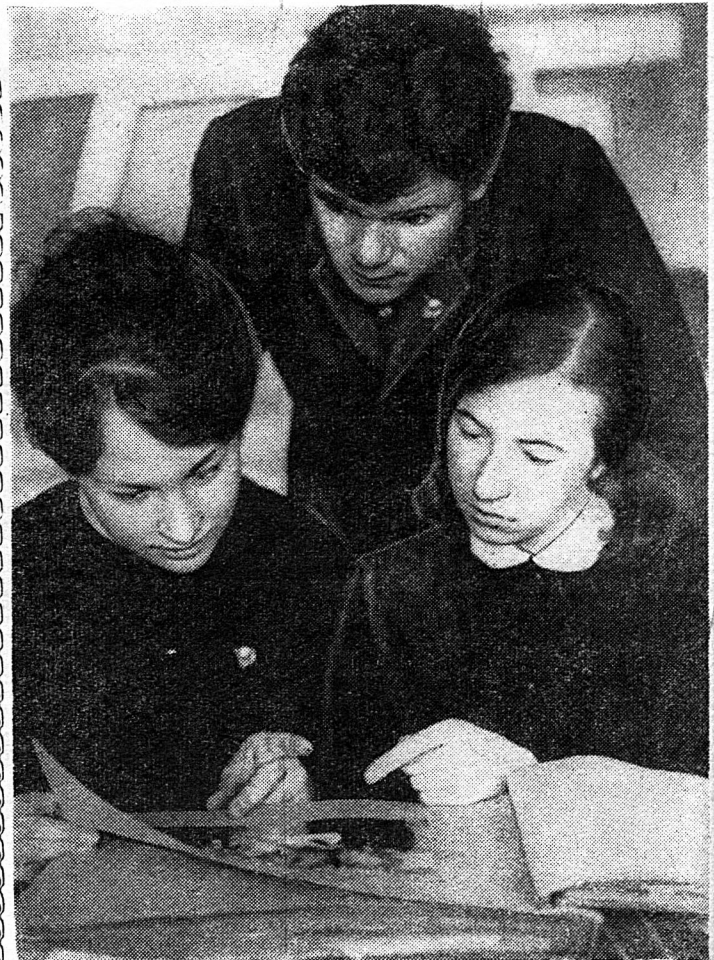
З нормативом майстра спорту

У м. Дніпропетровську, на стадіоні «Метеор» відбувся розіграш кубка України з легкої атлетики. В цьому турнірі взяли участь спортсмени дев'яти міст республіки.

Володарями почесного призу стали легкоатлети столиці України, серед яких був член Українського товариства глухих студент Київського технікуму легкої промисловості Валерій Лукаш, який подолав стометрівку за 10,3 секунди і вперше виконав норматив майстра спорту.

На дистанції 200 метрів Валерій був другим, програвши лише 0,1 секунди дніпропетровцю М. Кужукіну (21,6 секунди).

И. ЗДОРОВИЛО.

Напруженням був нинішній навчальний рік у спеціальних школах-інтернатах для глухих і туговухих дітей. Попереду в учнів літні канікули. Вони загартуються в піонерських таборах і духовно збагатяться в цікавих екскурсіях.

Випускники Київської спецшколи-інтернату Ольга ДЕРЕВ'ЯНЧЕНКО, Євгенія СТЕФАНИШИНА і Микола МАЗУР перед тим, як залишити стіни рідної школи, вирішили ще раз погортати фотоальбом, згадати шкільні дні, які для них вже минули.

ЛІТО — ПОРА ВІДПОЧИНКУ

Наступив перший літній місяць — пора мандрівок, пора відпочинку. Оживають туристські стежки.

Все частіше у вихідні дні трудящі організовано, а то й поодинокі виїжджають у ліси, до річок, на приміські бази відпочинку. По путівках проводять відпустки в санаторіях, будинках відпочинку. Літотайний період для відпочинку і гартування здоров'я.

Комуністична партія, уряд повсякденно піклуються про здоров'я радянських людей, про зміцнення їх фізичних і духовних сил. У нашій країні діє широка мережа санаторіїв, будинків відпочинку, туристських баз.

Центральне правління УТОГ у своїй діяльності велику увагу приділяє організації відпочинку глухих трудівників. Бажаючи мають можливість поправити своє здоров'я в санаторіях, провести відпустку в будинку відпочинку «Сосновий бір», який все більше і більше користується популярністю серед глухих.

Зрозуміло, що не всі зможуть дістатися путівки у цей будинок відпочинку, адже бажаючих дуже багато.

Та чи варто впадати у відчай? Відпочинок можна організувати за межами будинків відпочинку та санаторіїв. Туристські маршрути. Цікаві поїздки... Хіба це не відпочинок? До того ж і пізнання ще не пізнаного, нового, цікавого.

Історія Черкащини — це велика і цікава частина історії України. Ось хоч би Умань. Читали поему Тараса Григоровича Шевченка «Гайдамаки»? Події, описані в ній, відбувались в Умані. А який чудовий парк! Вілтку тут бувають тисячі туристів, заїздять навіть зарубіжні гості.

Моринці... Хто не знає цього мальовничого села Звенигородського району? Відоме воно в усіх кутках нашої країни. Про нього знають прогресивні люди всього світу. У цьому селі народився Тарас Григорович Шевченко.

Канів... Тут на схилах древнього Славутича поховані великі письменники Т. Г. Шевченко і А. Гайдар.

Кам'янка, що знаходиться в п'ятидесяти кілометрах від Черкав, відома далеко за межами України. В минулому столітті тут жили О. С. Пушкін, декабристи Давидов, Ермолов. Тут жив і працював великий композитор П. І. Чайковський. В Кам'янці були написана друга, третя і четверта симфонії, закінчена опера «Євгеній Онегін».

А Чигирин, Суботів... Тут розпочався визвольний рух на Україні під проводом Богдана Хмельницького.

Невмирущою славою і героїзмом вкрили себе воїни Радянської Армії під час Корсунь-Шевченківської битви, яка ввійшла в історію військовогослужбовців, щоб ознайомитись з експонатами, які розповідають про майстерність наших воєначальників, героїзм офіцерів і солдат. До речі, у Корсунь-Шевченківській битві брав участь льотчик-космонавт двічі Герой Радянського Союзу Г. Береговий.

Отож завітайте до нас на Черкащину! Ви добре відпочинете, пізнаєте цей славний край, поповните свої знання з історії нашої країни.

Ласкаво просимо!

Г. КУЗЬОВ

Голова Черкаського облвідділу УТОГ

Редактор О. БОРИМЧУК.

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 1070—5238. 71 р.

На фото: учасники семінару розучують новий танець.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ВЕСНЯНИЙ БАЛ

Дружище! Чуєш ти! — Весна! Розгук природи, фарб шаленство! Вогонь в крові, чуттів блаженство! Дорогу їй! Іде сама — В казковій величчю Весна!

Це рядки із вірша, надрукованого у запрошеннях на великий Весняний бал, який відбувся у Київському Палаці культури глухих. Девізи балу: «Співай і танцюй», «Танцюй і співай».

Бал підготували й провели працівники будинку культури спільно з Науково-методичним кабінетом УТОГ.

Ті, хто прийшов до Палацу культури, зразу ж опинились в атмосфері сердечності й невимученої, веселого і радісного настрою. Цього зичили і віршові лозунги та плакати:

Забудь про кривди і печалі, Облиш вагання і ввіди. Ні краплі суму в цьому залі — Твій сміх — перепустка сюди.

Відбулись вибори «королеви» балу. Це передбачалося програмою. Вибори «короля» не передбачались, але за бажанням учасників його теж було визначено. Музика, квіти, сміх, веселі жарти, святково оформлене фойє, — усе це створювало життєрадісний настрій учасників балу.

У конкурсі на краще виконання вірша і пісні призи одержали Є. Капелюс, М. Діба, З. Щербанюк, Є. Семенюк, С. Вишневецька, О. Довгань та Р. Рибальченко; на краще виконання танцю переможцями вийшли дві пари: С. Вишневецька — В. Зварич та В. Варварина — І. Квитковський.

У супроводі світломузики, яка переливалась усіма кольорами веселки, звучить мелодія прощального вальсу. Веселими і бадьорими, з піднесеним настроєм розходились кияни по домівках.

В. УГРЮМОВ.

СПОРТ

Змагання городошників

У Донецьку, на стадіоні «Зеніт» відбулись обласні змагання городошників, в яких взяли участь спортсмени Донецька, Жданова і Костянтинівки.

Перше місце в змаганні посіли ждановці.

Переможцям було вручено грамоти і дипломи обласного відділу УТОГ.

Найкраще виступили конструктор Ждановського заводу важкого машинобудування Вячеслав Латинцев і наладник Олександр Печерських з Донецького УВП.

На зональні змагання по другій групі, які відбудуться у Ворошиловграді, поїдуть В. Латинцев, О. Печерських та С. Мальцев — кращі городошники Донеччини.

Б. ТУРКІН.

У Ворошиловграді відбулись обласні змагання глухих з гри у городки.

У змаганні узяли участь представники Красного Луча, Кадіївки, Сватово і Ворошиловграда. Всього 16 чоловік.

За підсумками змагання перше місце зайняв представник Кадіївки Володимир Волченко; друге й третє місця — представники Ворошиловграда В. Пашкет і У. Ясинський.

Слід відзначити, що не всі клуби виставили свої команди у повному складі. Це позначилось на результатах змагань.

Зараз збірна Ворошиловграда готується до зональних змагань з городків, які відбудуться у Краматорську 17—20 серпня 1971 року.

Н. КІРСАНОВА.